ква в' Македония наричана Гагаи, в' Търновско пи-
тилк. М. гр. 525-526. в. Га-Гу.

Гагчка (ска) умл. от гагица

Гагаузи (чти) племенно название татарско от старитѣ Узи, сродни с' Кумани и Печенези, на които останки се виждат и днес около Варна, Одрин и Бяла. Много от тѣхъ днес християни, но говорят повечето по турски. В' Варненско се казват Гагаузица, а в' Одринско Сурдуче.

Гагаузка (ска) - ускиня.

Гагаузче (то).

Гаго или мъж. рекъ Гаго: кому каже враго. посл. то викат га-га-га.

Гадов дол, назв. на дол в' Търновско. при Арбановски манастир.

Гаково сл. окол Котовско в' разград.

Гагу, название на игра, в. Гага и тилк. 4. 105.

гад (чти) бог на честта (на смеховѣ) исаи. 65; 11.

Гадалица (то) прорицалица, гракуръ, гадаетъ. 2) сторед раковски, мн. в., приказка, басня. Пр. VI.

Гадалье (то) Стар. Загадка, Гатанка; приказка

Гадар (чти) ласкав. скъперник.

Гадател (чти) 1) Гатанник, който Загатва. 2) який то гледа, врачува с' хартии или книги за игра, или с' врачовен боб за да отгадае нѣщо бѣдущето. в. Гледач, врачар, врачка.

Гадателство (то) в. Гадалица и Гадалье.

Гадателен, тна, о, — н (чти) 1) който Загатва Бѣдущо. 2) нѣщо Загатнато

Гадая гл. ср. 1) Гатам, Гатаем; гадѣ, лучкам; стр. Гатая тоже и Хвхия. 2) Гледам, в книги, врачувам с' боб врачовен, врачувам; старая се, мъчя се да отгадая нѣщо, да открия нѣщо тайно или да узная бѣдущето.

Гадилка (ска) от гад. 1) пъзица гад: Зарще пъзим като Гадилки по гръб' чъмнитѣ хайдуци в' Македония наричана Гагаи, в' Търновско пи-
тилк. М. гр. 525-526. в. Га-Гу.

Гагчка (ска) умл. от Гагица

Гагаузи (чти) Племенно название татарско от старитѣ Узи, сродни с' Кумани и Печенези, на които останки се виждат и днес около Варна, Одрин и Бяла. Много от тѣхъ днес християни, но говорят повечето по турски. В' Варненско се казват Гагаузица, а в' Одринско Сурдуче.

Гагаузка (ска) - ускиня.

Гагаузче (то).

Гаго или мъж. рекъ Гаго: кому каже враго. посл. то викат га-га-га.

Гадов дол, назв. на дол в' Търновско. при Арбановски манастир.

Гаково сл. окол Котовско в' разград.

Гагу, название на игра, в. Гага и тилк. 4. 105.

гад (чти) бог на честта (на смеховѣ) исаи. 65; 11.

Гадалица (то) прорицалица, гракуръ, гадаетъ. 2) сторед раковски, мн. в., приказка, басня. Пр. VI.

Гадалье (то) Стар. Загадка, Гатанка; приказка

Гадар (чти) ласкав. скъперник.

Гадател (чти) 1) Гатанник, който Загатва. 2) який то гледа, врачува с' хартии или книги за игра, или с' врачовен боб за да отгадае нѣщо бѣдущето. в. Гледач, врачар, врачка.

Гадателство (то) в. Гадалица и Гадалье.

Гадателен, тна, о, — н (чти) 1) който Загатва Бѣдущо. 2) нѣщо Загатнато

Гадая гл. ср. 1) Гатам, Гатаем; гадѣ, лучкам; стр. Гатая тоже и Хвхия. 2) Гледам, в книги, врачувам с' боб врачовен, врачувам; старая се, мъчя се да отгадая нѣщо, да открия нѣщо тайно или да узная бѣдущето.

Гадилка (ска) от гад. 1) пъзица гад: Зарще пъзим като Гадилки по гръб' чъмнитѣ хайду-

Гагелия сл. Русенско

Гаганица, село Берковско

Гагица (ска) умл. от Гага.

Гагалка (ска) цвѣт вм. Галка. 2) твърд. от дѣлкитѣ навойчи или навивания от твърда, когато навиват тестата на кълбо за сноваване, гледат как да навиятъ Гагалкитѣ гледат да сѣ стегнатъ и разлохавъ, т. е. да широко навитъ, а не навъсно и струпано. Бабите, расъчъчъ и тръгнат в' сноваването

Гагач (чти) род птица от тъй що викат Гагага.

Гагачий, чья, чье, чьи на птицитѣ кои то викат га-га-га.

Гагачка, гл. вл. Гагя или Гръгъ, вика Гага

гад (чти) 1) всяко животно що тъкъ се влачи, ка то ужи, гадъ; насѣкомо що тъкъ зъ. Гадъ. 2) всяко тревато, домашно и дивно, по назари на четирикрако. Гад. кого

Гадалка (ска) 1) ко що гадае. 2) с' кого се гадае. гледачка, врачка, — гракуръ

Гадалница (ска) коя то се занимава с' гадане.

Гадар. тур. лаком, гамах: Гадар човѣк.

Гадеи, дна, о — н (чти) 1) чъмнат, мъмрак, похитрен. 2) в. Гадъ.

Гадъраи, в.

Гадъремия (чти) турлак, помак, дивак, турски семенин, мот. турчин. в. Читак и Чуруче, дах